

Till Nicke

Vi hade en viktig sak gemensamt, vi var födda i samma by, Röån.
Under senare tid lärde vi känna varann närmare. Jag minns när jag ringde dig och frågade om du kunde ställa upp i filmen som skulle handla om ditt liv.
- Nja, det är väl ingen annan än du och jag som vill se den, sa du.
Du hade fel den gången.
Jag misstänkte nog att din popularitet var större än du anade, men aldrig kunde jag föreställa mig...

Din popularitet ute i stugorna var enorm. När vi hade premiär i Junsele hade du nåtts av beskedet om din sjukdom, men fanns ändå på plats.
I samma takt som filmvisningarna tilltog försämrades ditt tillstånd. Ibland var du så svag att du hade svårt att stå på benen, men du fanns där ändå. Du ville möta din publik - ställa upp.

På eftermiddagen den 8:e april stannade tiden. Ditt hjärta slutade slå. Dina plågor försvann.
Nu finns du hos mamma Judith, pappa Rickard, farbror Hilmar, Sigfrid och alla de andra. Du känner dig säkert hemma.
De är nog stolta också.

Jag säger samma sak till dig, som du för länge sedan sa på min farfars begravning.
- Då kom å bli tomt väst i byn...

Tack Nicke.

Mikael Wiklund

Farbror'n din, n Hilmar, sa åt däg att du skull fo våra vä å frakt åve mang ä rektige kâra (karlar), å nu komme tur'n te däg Nicke. n vållsamt rekti n kâr dessutom. Du som tog ansvare för å lær oss å bevära gammelmåle vort så inte dä å skull dö ut. Å dä säg då jäg att du ha löckes bra vä. Men nu ligg ansvare på att vi fortsätt där du slute, för vi hör ju hur ongdomen börj på å åârles å glöm bort ä ganska fort. Du påmint oss om orla som ommafällt å töcke, å vi skratte å tyckte dä vä rolit, men vi lova att vi tog ä på allvar å. Bil'n din geck bra mang ä mil mella föreningshusa, årsmöta å ålla ane sorts tellställningar

där du spred kulturârve vort. Som tur ä gjorl du mange bra ä böcker där du dokumentäre ä dän orla å berätta om olike göbba, käringer, spetta å dyngkasern, framför ållt från himme ditt i Röån som du ållri övergav fast du hadd flytte å stan för länge sen. Te lokaltidningen skrev du i över 25 år vår vecka å vi va lika förhoppningsfull å blev lika nöjd ålle ganger.

Nu då du kom opp å fo träff förfä-dern dine igen så hoppas vi att ji kom å fo ha mange tellfålle tell å fo tåla på Jônsele måle.

Göran Stenmark